

31.12.2009

Drno 1042/4/08

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Pasi Pölönen

VANKILA MENETTELI VIRHEELLISESTI ERILLÄÄN PITÄMISESSÄ

1

KANTELU Kantelija arvosteli 14.3.2008 päivätyssä kirjeessään Riihimäen vankilan eristysosaston olosuhteita 5.3.–12.3.2008 sekä vartijoiden A, B ja C menettelyä.

Kantelijan mukaan hänelle ei annettu eristysselliin liinavaatteita eikä päivälehteä eikä hän päässyt pesulle. Eristyssellissä oli jatkuva kameravalvonta ja valot olivat päällä yötä päivää. Kantelija kertoi, että selissä ollut kova patja oli edellisten asukkaiden jäljiltä ulosteissa. Vankeinhoitoesimies C ei vastannut liinavaatteiden vaihtamista eikä sellin valojen sammuttamista koskeneisiin kantelijan tiedusteluihin tai pyyntöihin. Kantelijalle ei koko kahdeksan päivän eristysaikana ilmoitettu, milloin hän voi päästä pesulle. Kertomansa mukaan kantelija ei päässyt pesulle kyseisenä aikana. Lisäksi kantelijalle ilmoitettiin, että selliin ei toimiteta lehtiä.

3

RATKAISU

3.1

Erillään pitäminen kameravalvotulla eristysosastolla

3.1.1

Oikeusohjeet

Valvonnasta vankilassa säädetään vankeuslain 16 luvun 1 §:ssä. Sen mukaan vankeja ja vankien käytössä oleva tiloja on valvottava siten kuin vankilan järjestys, vankilassa pitämisen varmuus, vankien ja muiden henkilöiden turvallisuus sekä karkaamisen tai avolaitoksesta luvatta poistumisen ja rikoksen estäminen edellyttävät. Vankilassa on oltava turvallisuuden edellyttämät hälytys- ja muut tekniset turvajärjestelmät. Lain esitöiden (HE 263/2004) mukaan teknisillä turvajärjestelmillä tarkoitetaan esimerkiksi lukitus-, kulunvalvonta- ja videojärjestelmiä.

Vankeuslain 15 luvun 16 §:n mukaan vankilan tilojen valvonnasta ja lukittuna pitämisestä päättää vankilan johtaja.

Turvaamistoimenpiteistä säädetään vankeuslain 18 luvussa. Tarkkailusta säädetään luvun 3 §:ssä. Sen mukaan vanki saadaan sijoittaa huoneeseen tai selliin, jossa häntä voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla teknisin apuvälinein tai muulla tavoin, jos se on välttämätöntä: 1) päihtyneen tai päihdyttävien aineiden käyttämisen vieroitusoireista kärsivän vangin terveydentilan seuraamiseksi ja hänen turvallisuutensa varmistamiseksi; 2) itsemurhan tai

itsetuhoisen käyttäytymisen estämiseksi; taikka 3) sellaisen väkivaltaisen käyttäytymisen hillitsemiseksi, jota ei saada estetyksi muulla tavoin ja josta saattaa aiheutua vaaraa vangin tai muun henkilön turvallisuudelle taikka huomattavaa vahinkoa omaisuudelle. Tarkkailuun sijoittamisesta on viipymättä ilmoitettava terveydenhuoltohenkilökuntaan kuuluvalla virkamiehelle. Lääkärin tai muun terveydenhuoltohenkilökuntaan kuuluvan virkamiehen tulee mahdollisimman pian tutkia vangin terveydentila. Vankia on tarkoin seurattava teknisellä valvonnalla ja muulla tavoin.

Eristämistarkkailusta säädetään 18 luvun 4 §:ssä. Sen mukaan jos on perusteltua syytä epäillä, että vangilla vankilassa tai sinne tullessaan on kehossaan 9 luvun 1 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja kiellettyjä aineita tai esineitä, hänet saadaan sijoittaa huoneeseen tai selliin, jossa häntä ja kiellettyjen aineiden tai esineiden poistumista hänen kehostaan voidaan ympärivuorokautisesti tarkkailla teknisin apuvälinein tai muulla tavoin.

Vankeuslain 18 luvun 18 §:n mukaan tarkemmat määräykset kurinpitorangeistuksen täytäntöönpanosta antaa Rikosseuraamusvirasto.

Rikosseuraamusvirasto on 8.9.2006 antanut määräyksen (3/011/06) kurinpitorangeistuksen täytäntöönpanosta. Sen mukaan vankia, jolle on määrätty kurinpitorangeistuksena yksinäisyysrangaistus, pidetään erillään muista vangeista siihen tarkoitukseen varatussa huoneessa tai sellissä. Yksinäisyysrangaistusta suorittavia vankeja tulee tarkkailla turvallisuudesta vastaavan virkamiehen antamien ohjeiden mukaisesti. Erityisesti tulee huolehtia siitä, että yksinäisyydessä pidettävien vankien psyykkistä ja fyysistä tilaa jatkuvasti tarkkaillaan. Jos yksinäisyysrangaistuksen täytäntöönpanon havaitaan vaikuttavan haitallisesti vangin terveyteen, johtaja päättää täytäntöönpanon keskeyttämisestä ja siirtämisestä toiseen ajankohtaan.

Vankeuslain 15 luvun 14 §:n 1 momentin mukaan vangin järjestysrikkomusta selvitetäessä ja päätöstä kurinpitorangeistuksen määräämisestä odotettaessa vankia voidaan pitää erillään muista vangeista, jos se on tarpeen järjestyksen säilymiseksi tai muusta erityisestä syystä. Erillään pitäminen ei saa ylittää seitsemää vuorokautta.

Vankeuslain 18 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan vanki saadaan pitää erillään muista vangeista, jos se on välttämätöntä:

- 1) sen estämiseksi, että vanki vakavasti vaarantaa muun henkilön henkeä tai terveyttä;
- 2) ilmeisen karkaamis- tai vapauttamisyriyksen estämiseksi;
- 3) päihdyttävän aineen jatkuvan käytön tai rikoslain 50 luvun 1–4 §:ssä tarkoitetun huumausainerikoksen estämiseksi; tai
- 4) muun 1–3 kohtaa vastaavan, vankilan järjestystä vakavasti vaarantavan teon estämiseksi.

Säännöksen 2 momentin mukaan erillään pidettävän oikeuksia ei saa rajoittaa enemmän kuin erillään pitämisestä välttämättä aiheutuu. Vankia ja hänen terveydentilaansa on tarkoin seurattava.

3.1.2

Kannanotto Etelä-Suomen aluevankila totesi lausunnossaan, että kantelijaa on pidetty vankeuslain 15 luvun 14 §:n mukaan eristysseisissä kurinpitoasiaan liittyen tutkinnallisista

syistä 5.–11.3.2008. Kurinpitoasiassa on tehty päätös 11.3.2008. Kurinpito on päättynyt seuraavana päivänä kello 8.50, jolloin kantelija palasi omaan sellinsä.

Kameravalvonnan ja valojen päällä olon jatkuvuutta koskevien väitteiden johdosta aluevankila totesi, että selvityksen mukaan eristyssellin valot ovat päällä ympäri vuorokauden kameravalvonnan takia. Valoja voidaan kuitenkin himmentää, kuten selvityksen mukaan on tehty kantelijan tapauksessa.

Voimassa olevan vankeuslain 15 luvun 14 §:n sisältö vastaa aikaisemman rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain (RTL) 2 luvun 10 c §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä (HE 263/2004 s. 193).

Olen käsitellyt kysymystä yksinäisyysrangaistuksen suorittamista kameravalvotussa selissä Turun vankilaa koskevassa 4.12.2009 antamassani päätöksessä (dnro 1418/4/09 ym.). Tapauksessa vankeusvanki oli suorittanut kurinpitorangeistuksena annetun seitsemän vuorokauden yksinäisyysrangaistuksen kameravalvotussa tarkkailusellissä sellin valojen ollessa jatkuvasti päällä. Päätöksessäni totesin seuraavaa:

”Säännöksissä ei ole tarkemmin otettu kantaa siihen, millaisessa sellissä yksinäisyysrangaistus pannaan täytäntöön, ja säännökset antavat vankilalle harkintavaltaa asiassa. Selliä valittaessa on kuitenkin otettava huomioon vankeuslain 1 luvun 6 §:n toimivaltuuksien käytön yleiset periaatteet eli suhteellisuus- ja tarpeellisuusperiaate. ...

Vankeuslaki edellyttää, että vankeja ja heidän käytössä olevia tiloja valvotaan asianmukaisesti. Säännökset edellyttävät lisäksi nimenomaisesti, että vankia on tarkkailtava hänen suorittaessaan yksinäisyysrangaistusta ja että tarkkailusta antaa ohjeet turvallisuudesta vastaava apulaisjohtaja. Säännökset antavat harkintavaltaa valvonnan käytännön järjestelyjen suhteen. Tapauksessa on kyse siitä, voidaanko yksinäisyysrangaistusta suorittavan vangin valvontaa sellissä suorittaa kameravalvonnalla.

Vankeuslaissa on tarkkailun ja eristämistarkkailun osalta erikseen todettu, että niiden edellyttämää valvontaa voidaan suorittaa teknisellä apuvälinellä. Teknisellä valvonnalla tarkoitetaan muun muassa kameravalvontaan selliin sijoittamista (HE 263/2004 s. 202). Muualla vankeuslaissa ei ole säännöksiä siitä, että vangin valvontaan sellissä voitaisiin käyttää kameravalvontaa. Vaikka vangin asuttama selli ei nauti kotirauhan suojaa, niin sellin kameravalvonta loukkaa hänen perustuslaissa turvattua yksityisyyden suojaansa. Tämän vuoksi sellin kameravalvonta on mahdollista vain silloin, kun siitä on säädetty laissa.

Tapauksessa on kyse yksinäisyysrangaistuksen suorittamisesta, eli kurinpitoon liittyvästä toimenpiteestä. Lain esitöissä (HE 263/2004) korostettiin eroa kurinpitoon ja turvaamistoimiin liittyvien toimenpiteiden välillä seuraavasti.

”Nykyisin rajanvedossa toisaalta valvonta- ja tarkastustoimenpiteiden ja kurinpitoon liittyvien toimenpiteiden sekä toisaalta turvaamistoimenpiteiden välillä on käytännössä ilmennyt epäselvyyttä. Turvaamistoimenpiteillä puututaan usein varsin voimakkaasti vangin henkilökohtaiseen vapauteen ja koskemattomuuteen. Tästä syystä lain tasolla ehdotetaan säädettäväksi nykyistä täsmällisemmin tällaisista toimenpiteistä.”

Vankeuslaki, joka tuli voimaan 1.10.2006, selvensi kameravalvontaa koskevia säännöksiä sekä saattoi asiaa koskevan sääntelyn perustuslainmukaiseksi sääntelyn laintasoisuuden ja täsmällisyysvaatimuksen kannalta. Rikosseuraamusviraston määräystä kurinpitorangeistusten

täytäntöönpanosta ei käsitykseni mukaan voida tulkita siten, että sillä annettaisiin turvallisuudesta vastaavalle apulaisjohtajalle valtuutus ja toimivalta päättää vangin sellin kameravalvonnasta yksinäisyysrangaistusta suoritettaessa. Kameravalvonnan käytön sallittavuuden kannalta ei ole myöskään ratkaisevaa merkitystä sillä, onko selli tosiasiallisesti ympärivuorokauden jatkuvassa monitorivalvonnassa vai tarkastetaanko sellin tilanne monitorilta tietyin väliajoin. Käsitykseni mukaan vankeuslain perusteella vangin sellin kameravalvonta on mahdollista vain turvaamistoimenpiteenä eikä yksinäisyysrangaistuksen suorittamisella voida perustella vangin sellin kameravalvontaa.

Vankeuslaista ei selvästi ilmene eikä siinä oteta kantaa tarkkailuun sijoittamisen ja yksinäisyysrangaistuksen suorittamisen suhteeseen eli voidaanko vanki samanaikaisesti sijoittaa tarkkailuun ja suorittamaan yksinäisyysrangaistusta. Tarkkailuun sijoittaminen edellyttää kuitenkin aina asiasta erikseen tehtyä päätöstä ja selvityksessä ei edes väitetä, että tällainen päätös olisi tehty kyseisessä tapauksessa.

Katson asiassa menetellyn virheellisesti, kun kantelija on ollut kamera-valvonnassa hänen suorittaessaan yksinäisyysrangaistusta. Edellä todetun perusteella tapauksessa ei ole myöskään ollut perusteita pitää sellissä valoja päällä kameravalvonnan suorittamiseksi.”

Käsillä olevassa tapauksessa kantelija on Riihimäen vankilassa varmuusosastolle sijoitettu vanki. Hänen on 11.3.2008 annetussa kurinpitopäätöksessä todettu turmelleen valtion omaisuutta 5.3.2008. Kurinpitopäätöksen mukaan kantelija oli tuhonnut sellirakenteita tekemällä reiän kahden sellin välille. Päätöksessä viitattiin rikoslain 35 luvun 1 §:ssä säänneltyyn vahingontekoon sekä Riihimäen vankilan järjestyssäännön 9 §:ään. Kantelijalle määrättiin kahdeksan vuorokauden mittainen yksinäisyysrangaistus kurinpitoseuraamuksena. Vankitietojärjestelmään (vastaanotto/asuminen) hänen on merkitty olleen eristettynä 5.3.2008 kello 8.30–12.3.2008 kello 8.50. Saadun tiedon mukaan yksinäisyysrangaistuksesta on vähennetty aika, jonka kantelija oli sijoitettuna eristysosastolla.

Minulla ei ole perusteita arvioida kysymystä kantelijan sijoittamisesta eristysosastolle kurinpitovankilaan täytäntöönpanemisessa toisin kuin edellä siteeratusta 4.12.2009 antamassani päätöksessä. Käsillä olevassa asiassa erottavana tekijänä viitattuun tapaukseen verrattuna on se, että kantelijan sijoitus on tosiasiallisesti ja käytännössä perustunut järjestyksellisen selvittämisen aikaiseen erillään pitämiseen (vankeuslain 15 luvun 14 §). Tämä asiantila ei kuitenkaan muuta asian arvioinnin perusteita eikä lopputulosta.

Katson asiassa menetellyn virheellisesti, kun kantelija on ollut kameravalvonnassa sinä aikana, jona häntä on pidetty erillään järjestyksellisen selvittämisen ja jona hän on suorittanut yksinäisyysrangaistusta. Tapauksessa ei ole myöskään ollut perusteita pitää sellissä valoja päällä kameravalvonnan suorittamiseksi.

3.2

Eristysosaston olosuhteisiin vaikuttaminen

3.2.1

Oikeusohjeet

Vankeuslain 15 luvun 8 §:n mukaan yksinäisyysrangaistus sisältää omaisuuden hallussapidon, yhteydenpidon, kirjaston käytön, radio- ja televisio-ohjelmien seuraamisen sekä harrastus- ja vapaa-ajan toiminnan rajoittamisen. Rajoituksista voidaan poiketa, jos siihen on vangin olosuhteisiin nähden syytä.

Rikosseuraamusviraston määräyksen (3/011/2006) mukaan vankia, jolle on määrätty kurinpitorangeistuksena yksinäisyysrangaistus, pidetään erillään muista vangeista siihen tarkoitukseen varatussa huoneessa tai sellissä. Yksinäisyysrangaistusta suorittavalla vangilla on oikeus pitää hallussaan kohtuullinen määrä kirjallisuutta ja lehtiä, kirjoitustarvikkeita, henkilökohtaisen hygienian hoitamiseksi välttämättömiä tarvikkeita, kahvia, teetä ja sokeria sekä tupakointivälineet. Tulentekovälineiden haltuun antamisessa tulee noudattaa tarpeellista varovaisuutta.

Vankeuslain 15 luvun 14 §:n nojalla erillään pidettävän vangin olosuhteista ja omaisuuden ym. hallussapidosta ei ole annettu erillisiä säännöksiä tai määräyksiä. Käsitykseni mukaan tällaisen vangin oikeudet eivät voi olla ainakaan suppeammat kuin yksinäisyysrangaistusta suorittavan vangin.

3.2.2

Lehtien haltuun antaminen

Yksinäisyysrangaistuksen suorittaminen sisältää omaisuuden hallussapidon rajoittamisen. Järjestyssäännössä voidaan antaa osastokohtaisia hallussapitomääräyksiä, ja eristysosastolla voi siten olla omia osastokohtaisia määräyksiä. Yksinäisyysrangaistusta suorittavan osalta on kuitenkin noudatettava heitä koskevia määräyksiä, eikä niiden kanssa mahdollisesti ristiriidassa olevia eristysosaston omia määräyksiä. Rikosseuraamusviraston määräyksessä on erikseen määrätty ne tavarat, jotka on annettava yksinäisyysrangaistusta suorittavan haltuun, eikä vankilalla ole kyseisten tavaroiden haltuun antamisen osalta harkintavaltaa.

Kantelija arvosteli sitä, että eritysosastolla hänen haltuunsa ei annettu lehtiä. Aluevankila totesi olevan käytäntönä eristysosastolla, että eristysosastolle ei toimiteta päivälehtiä. Vangeilla on osastolla käytössään valikoima kirjoja. Aluevankila piti tätä eristysosaston tarkoitus huomioon ottaen hyväksyttävänä käytäntönä.

Yksinäisyysrangaistustakin suorittavalla vangilla on siis oikeus pitää hallussaan kohtuullinen määrä kirjallisuutta ja lehtiä. En näe perusteita käytännölle, jonka mukaan vankeuslain 15 luvun 14 §:n nojalla erillään pidettävälle eristysosastolle sijoitetulle vangille ei toimiteta kirjoja tai lehtihyllyllä olevia vangeille tarkoitettuja julkaisuja. Pidän vankilan menettelyä tältä osin virheellisenä.

3.2.3

Vuode- ja liinavaatteiden haltuun antaminen

Kantelun mukaan kantelijalle ei annettu liinavaatteita, ja sellissä ollut kova patja oli likainen tai ulosteinen edellisen asukkaan jäljiltä.

Aluevankila totesi olevan käytäntönä eristysosastolla, että eristysosastolle ei toimiteta liinavaatteita, ja piti käytäntöä hyväksyttävänä.

Vankilan selvityksessä väite siitä, että sellin patja olisi ollut ulosteinen, on kiistetty. Riihimäen vankilan johtaja totesi, että hän on huomauttanut eristysosaston toiminnasta vastaavia esimiehiä siitä, että käyttöesineet, jotka eivät pesussa puhdistu, on poistettava käytöstä. Patjojen on oltava ja myös näytettävä puhtailta. Selli tarkastetaan edellisen asukkaan jäljiltä ja

uuden tullessa. Patjassa on selvityksen mukaan voinut olla käytön jälkiä. Aluevankila katsoi lausuntonaan, että vankilan ja kantelijan näkemykset eristysseissä olevan patjan puhtaudesta poikkeavat toisistaan.

Rikosseuraamusviraston määräyksessä (7/011/2006) on otettu kantaa vangin haltuun annettavista vuode- ja liinavaatteista. Sen mukaan vangin haltuun on annettava patjan ja peiton lisäksi muun muassa tyyny ja lakana.

Selvityksen valossa näyttää mahdolliselta, että sellissä ollut patja on voinut antaa vaikutelman likaisuudesta, vaikka patja on selvityksen mukaan ollut pesty. Käytettävissäni olevan selvityksen valossa ei ole osoitettu, että sellissä ollut patja olisi ollut kantelussa väitetyin tavoin ulosteinen tai likainen. Tältä osin kantelu ei anna aiheutta toimenpiteilleni.

Yksinäisyysrangaistuksenkaan suorittamiseen ei kuulu se, että vuode- ja liinavaatteiden haltuun antamista vangille rajoitettaisiin. Katson asiassa menetellyn virheellisesti, kun kantelijalle ei ole annettu selliin haltuunsa tyynyä ja lakanaa.

3.2.4

Suihkuun pääseminen

Vankien mahdollisuuksista peseytymiseen säädetään vankeuslain 7 luvun 1 §:ssä. Sen mukaan vankien käytössä tulee olla asianmukaiset asuin- ja peseytymistilat. Rikosseuraamusvirasto on antanut määräyksen vankien asumisesta ja perushuollosta (24/011/2006). Sen mukaan vangeille on järjestettävä mahdollisuus peseytymiseen päivittäin. Kurinpitörangaistusten täytäntöönpanoa koskevan Rikosseuraamusviraston määräyksen (3/011/2006) mukaan peseytyminen ja saunassa käynti voi tapahtua yhdessä muiden yksinäisyysrangaistusta suorittavien vankien kanssa.

Kirjoituksen mukaan kantelijalle ei koko kahdeksan päivän aikana ilmoitettu, milloin hän voi päästä suihkuun, eikä kantelija käynyt koko aikana suihkussa.

Vankilan selvityksen mukaan eristysseistä on mahdollista päästä suihkuun keskiviikkoisin ja lauantaisin, mutta jos eristyspäivä sattuu jommallekummalle päivälle, ei suihkuun pääse kyseisenä päivänä. Kantelijan eristys alkoi keskiviikkona, eli tuona päivänä hän ei päässyt suihkuun. Selvityksen mukaan kantelijan halukkuutta mennä suihkuun on kysytty seuraavana lauantaina, mutta hän ei ollut vastannut kysymykseen. Henkilökunta oli tulkinut tätä siten, että kantelija ei ollut halunnut mennä suihkuun.

Aluevankila katsoi, että kantelijan suihkuun pääsemistä koskevista kyselyistään kertoma on ristiriidassa siihen nähden, mitä vankilan selvityksessä on todettu. Asian tarkempi selvittäminen ei ole mahdollista. Aluevankilan näkemyksen mukaan jos vanki ei vastaa suihkussa käynnin mahdollistavaan kysymykseen, ei vankilan voine katsoa toimineen virheellisesti tulkitessaan sen haluttomuudeksi käydä suihkussa.

Säännökset eivät nimenomaisesti edellytä, että vangille olisi annettava mahdollisuus päästä päivittäin suihkuun. Toisaalta normalisuusperiaatteen kannalta pidän tavoiteltavana sitä, että vangeilla olisi mahdollisuus päästä suihkuun päivittäin. Koska erityisessä vangilla ei ole peseytymismahdollisuuksia, niin tämä myös osaltaan puoltaa ja korostaa sen tärkeyttä, että vangeille annettaisiin mahdollisuus käydä suihkussa päivittäin.

Kantelussa kerrottu on ristiriidassa sen kanssa, miten selvityksen mukaan menetellään vangin pyytäessä päästä suihkuun. Asiassa ei nähdäkseni ole mahdollista saada tarkempaa tietoa tapahtumista. Edellä todetun johdosta en katso asian antavan aihetta muuhun kuin että kiinnitän vankilan huomiota siihen, että yksinäisyysrangaistusta suorittavalle on järjestettävä päivittäin mahdollisuus peseytymiseen ja pääsääntöisesti myös suihkussa käymiseen.

3.3

Henkilökunnan toimintaan liittyvät asiat

Vartija C kertoi selvityksessään muun muassa, että kun kantelija oli pyytänyt selliin liinavaatteita, oli hänelle vastattu, että niitä ei saa eristysselliin. C on selvityksensä mukaan myös todennut, että valoja oli himmennetty kantelijan pyynnöstä.

Väite kantelijan tiedusteluun vastaamatta jättämisestä on kiistetty. Näiltä osin asiasta ei nähdäkseni ole saatavissa enempää selvitystä. Asioissa ei ole tiedusteluihin vastaamisen osalta näytetty menetellyn lainvastaisesti.

4

YHTEENVETO JA TOIMENPITEET

Kantelijan erillään pitämisessä vankeuslain 15 luvun 14 §:n nojalla on menetelty virheellisesti, kun hän on ollut kyseisen ajan kameravalvonnassa ja sellin valot ovat olleet jatkuvasti päällä – tosin osan aikaa himmennettyinä –, hänelle ei ole annettu haltuun liinavaatteita tai säännöksissä sallittuja lehtiä.

Riihimäen vankilan toiminta ei ole nähdäkseni ollut tahallista. Pikemminkin asiassa on ollut kyse virheellisestä tai puutteellisesta käsityksestä tutkinnallisessa erillään pitämisestä noudatettavista säännöksistä ja määräyksistä. Tämän vuoksi pidän riittävänä, että huomautan Riihimäen vankilaa edellä selostetusta säännösten tai määräysten vastaisesta menettelystä.

Kantelijan kohtelussa on menetelty virheellisesti useassa eri kohdassa. Selvitysten perusteella vaikuttaa siltä, että kyse ei ole yksittäistapauksesta. Kehotan Riihimäen vankilan johtajaa ryhtymään tilanteen korjaamiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Lähetän päätöksen tiedoksi myös Rikosseuraamusvirastoon ja Etelä-Suomen aluevankilan johtajalle.